

ת"פ (חיפה) 75980-03-25 - מדינת ישראל נ' ארז ממן

ת"פ (חיפה) 75980-03-25 - מדינת ישראל נ' ארז ממן שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 75980-03-25

מדינת ישראל

נגד

ארז ממן (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[23.07.2025]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע - 7 עבירות של התחזות לאדם אחר במטרה להונות בניגוד לסעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") 4 עבירות של קבלת דבר בתחבולה בניגוד לסעיף 416 לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף בניגוד לסעיף 420 לחוק העונשין, 4 עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), 4 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, 4 עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970 (להלן: "פקודת ביטוח רכב מנועי"), 4 עבירות של הסעת נוסעים בשכר בניגוד לתקנה 84 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

הנאשם צירף תיק תעבורה 12744-12-22 הודה בעובדות כתב האישום המצורף והורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה - פסילת ביהמ"ש בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10 (א) + סעיף 38 (1) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (להלן: "התיק המצורף").

עובדות כתב האישום בתיק העיקרי:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק המתלונן ברישיון נהיגה כדין מסוג B,C,1D (להלן: "רישיון הנהיגה"). הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 60 חודשים, זאת לאחר שניתן נגדו גזר דין בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה בתאריך 21.7.22 בתיק 7184-04-22.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת עבדו הנאשם והמתלונן יחד בתחנת המוניות "צ'יק צ'ק" בנשר, צילם הנאשם את כרטיס רישיון הנהיגה של המתלונן בפלאפון הנייד שלו, ללא ידיעת או הסכמת המתלונן (להלן: "הצילום").

אישום 1:

במהלך המחצית השנייה של שנת 2023, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התחזה הנאשם למתלונן באופן שהציג את הצילום למר אלכסיי ק. (להלן: "אלכסיי"), מפעיל מוניות מחיפה, אשר השכיר לנאשם מונית בבעלותו מסוג טויוטה (להלן: "המונית").

במועד המפורט לעיל, ולאחר שקיבל לידיו את המונית שימש הנאשם כנהג מונית, כשהוא אינו מורשה נהיגה, והסיע נוסעים בשכר, למשך תקופה שאורכה אינה ידועה במדויק למאשימה, עד חודש אוקטובר 2023 ובתדירות שאינה ידועה למאשימה.

בתאריך 14.8.23 בשעה 7:21 או סמוך לכך, ביצע הנאשם עבירת תעבורה תוך שהוא נוהג במונית וכתוצאה מכך נשלח דו"ח תעבורה מספר 10501657000 לאלכסיי (להלן: "דו"ח התעבורה").

בתאריך 1.10.23 פנה הנאשם למרכז פניות הנהגים של משטרת ישראל, התייצג בכזב כמתלון וביקש להסב את דו"ח התעבורה על שמו של המתלון באמצעות שימוש בתצהיר.

בתאריך 17.10.23 הוסב דו"ח התעבורה על שמו של המתלון.

אישום 2:

במהלך חודש ינואר 2023, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התחזה הנאשם למתלון באופן שהציג את הצילום לגב' טטיאנה ג. (להלן: "טטיאנה"), בעלת חברת הסעות "אטלנטי דרייב" (להלן: "חברת אטלנטי"), על מנת להתקבל לעבודה בחברה כנהג.

הנאשם החל לעבוד בחברה כנהג מיניבוס שבבעלותה של טטיאנה (להלן: "המיניבוס"), למשך תקופה שאורכה אינה ידועה במדויק למאשימה, ושב לעבודה מחודש דצמבר 2023 ועד חודש מרץ 2024.

במועדים המפורטים לעיל, שימש הנאשם כנהג הסעות, כשהוא אינו מורשה נהיגה, והסיע נוסעים בשכר, בתדירות שאינה ידועה למאשימה.

בהמשך נרשמו דו"חות חנייה על ידי פקחי עיריית חיפה לחובתה של טטיאנה בגין חניית המיניבוס שלא כחוק:

· בתאריך 15.12.23 דו"ח חנייה מספר 949758-2-8

· בתאריך 31.12.23 בשעה 9:23 דו"ח חניה מספר 856553-3-0

· בתאריך 9.1.24 בשעה 11:52 דו"ח חניה מספר 926360-3-4

· בתאריך 26.2.24 בשעה 11:36 דו"ח חניה מספר 929135-3-2

· בתאריך 29.2.24 בשעה 11:33 דו"ח חניה מספר 927642-3-2

· בתאריך 11.3.24 בשעה 9:08 דו"ח חניה מספר 312672-3-7.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה פנה הנאשם לעיריית חיפה וביקש להסב את דו"חות החנייה על שמו של המתלון ודו"חות החנייה הוסבו כמבוקש.

אישום 3:

בתאריך 1.9.24 התחזה הנאשם למתלון באופן שהציג את הצילום למר יורם א. מנהל תפעול ובטחון בחברת "באן הסעות" (להלן: "חברת סאן") על מנת להתקבל לעבודה בחברה כנהג.

הנאשם החל לעבוד בחברה כנהג מיניבוס מסוג מרצדס (להלן: "מיניבוס מרצדס"), אשר בבעלות החברה, ועבד בה במשך חודשיים.

במועדים המפורטים לעיל, שימש הנאשם כנהג הסעות, כשהוא אינו מורשה נהיגה, והסיע נוסעים בשכר, בתדירות שאינה ידועה למאשימה.

בתאריך 29.9.24 בשעה 12:00 נרשם דו"ח חניה מספר 950149-3-2 (להלן: "דו"ח החניה"), על ידי פקח עיריית חיפה לחובת חברת סאן בגין חניית מיניבוס מרצדס שלא כחוק.

בתאריך 7.10.24 חתם הנאשם על הצהרת נהג להסבת דו"ח במסגרתו ביקש להסב את דו"ח החניה על שמו של המתלונן.

במהלך חודש ספטמבר 2024, עת עבד הנאשם בחברת סאן ונהג במיניבוס מרצדס, במספר הזדמנויות שונות, נהג הנאשם ללא חגורת בטיחות ותוך שימוש בפלאפון בזמן נהיגה.

אישום מס' 4:

בתאריך 18.2.25 התחזה הנאשם למתלונן באופן שהציג את הצילום למר יעקב י., עובד בחברת "פ.א. נתיבי אתא בע"מ" (להלן: "חברת פ.א."), אשר קלט את הנאשם לעבודה בחברה כנהג הסעות.

בתאריך 18.3.25 בשעה 14:38 או סמוך לכך, עת נהג הנאשם על רכב השייך לחברת פ.א. נעצר בידי השוטרים (להלן: "השוטרים") בשדרות ירושלים בקריית ביאליק, והתבקש להזדהות.

בנסיבות אלה, הציג הנאשם בפני השוטרים את הצילום והתייצג ככזב כמתלונן.

במועדים המפורטים לעיל שימש הנאשם כנהג הסעות, כשהוא אינו מורשה נהיגה, והסיע נוסעים בשכר, למשך תקופה של חודש.

עובדות כתב האישום בתיק בתמצית המצורף:

בתאריך 21.7.22 נשפט הנאשם בנוכחותו בבית משפט לתעבורה בחיפה בתיק 7184-04-22 (כב' השופטת דוידו) ונדון, בין היתר, ל-60 חודשי פסילה בפועל, שיחולו מיום שחרורו מהמאסר שהוטל עליו בתיק זה.

בתאריך 16.12.22 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם במונית תוצרת רנו בקריית ביאליק ברח' נעמי שמר ונעצר ע"י שוטרים שהבחינו בו מבצע עבירת תנועה.

הנאשם נהג ברכב הסעות בשכר מסוג מונית, כאשר הוא אינו מורשה לנהיגה - מעולם לא הוציא. בנוסף, הנאשם נהג בהיותו פסול מנהיגה ביועין וכן ללא תעודת ביטוח בת תוקף.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום תעבורתי של הנאשם הכולל 15 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, בין היתר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה - שלא הוצא מעולם, כאשר בגין חלקן ריצה מאסרים ממושכים בפועל (טע/2). בנוסף, המאשימה הגישה כתב אישום וגזר דין שניתן נגד הנאשם בבית משפט השלום בתעבורה בפ"ל 7184-04-22 בו הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 9 חודשים שהינו חב הפעלה בתיק זה ופסילה על תנאי בת 12 חודשים שהיא חובת הפעלה בתיק שבפניי (טע/1).

ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים לפיהם הנאשם חולה אסתמה וסכרת (טע/3).

טענות הצדדים:

המאשימה טענה כי העבירות שביצע הנאשם בוצעו על רקע דומה, כאשר הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור ובטחונו, זכות המשתמשים בדרך לנסוע בבטחה ושמירה על שלטון החוק. עוד נטען כי מידת הפגיעה בערכים היא רבה בנסיבות בהן הנאשם פעל בשיטתיות, פנה לחברות הסעות או מפעלים, התייצג בכזב כבעל רישיון נהיגה כשאינו מורשה לנהיגה כלל וללא פוליסת ביטוח והסיע נוסעים בשכר, תוך שיצר סיכון יום יומי לחייהם של הנוסעים ושל עוברי הדרך. על כן, נטען כי הנאשם הפגין זלזול בערך החיים המקודש ולכן נדרשת ענישה משמעותית והולמת. המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 15 הרשעות תעבורתיות קודמות והוא נוהג שנים רבות ללא רישיון, כאשר הוא בפסילה. עוד נטען, כי מאסרים בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות כאשר גם מאסר על תנאי המרחף מעל ראשו לא הרתיע אותו והוא שב לבצע עבירות בכביש. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בגין כל אישום או לחילופין, מתחם אחד שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. לגבי התיק המצורף נטען כי המתחם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו התעבורתי של הנאשם, עתרה המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם באמצע המתחם אותו הציעה, ואשר לא יפחת מ-4 וחצי שנות מאסר ולהפעיל את המאסר על תנאי בן 9 חודשים במצטבר לעונש שייגזר בתיק זה. עוד נטען כי לנאשם 12 חודשי פסילה על תנאי שהם חבי הפעלה בתיק זה אבל אם ביהמ"ש יקבל את עתירת המאשימה לא יהיה צורך בהפעלתם. בהקשר זה הפנתה המאשימה לסעיף 40(3) לפקודת התעבורה לפיו יש לפסול את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון לצמיתות בשים לב לכך שהנאשם עבר 6 עבירות נהיגה בפסילה בחמש השנים האחרונות. עוד עתרה המאשימה להטיל על הנאשם קנס משמעותי כדי להלום את חומרת העבירה ואופייה הכלכלי מבחינת הנאשם.

ב"כ הנאשם ביקש לראות בכל האישומים אירוע אחד, מאחר ומדובר במקרים שבוצעו ברצף של זמן, קיים דמיון בדפוס הפעולה ובסוג העבירות שביצע הנאשם כך שמתקיים מבחן הקשר ההדוק. עוד נטען, כי העבירות המיוחסות לנאשם הן כולן מסוג עוון, הן לא בוצעו בתחום ואין אינדיקציה לנזק כלכלי כספי ממוני שנגרם על ידי הנאשם. עוד נטען, כי המניע לביצוע העבירות היה להתקבל למקום עבודה על מנת שהנאשם יוכל להתפרנס לאור הדוחק הכלכלי בו הוא נתון. ב"כ הנאשם טען כי בכתב האישום נקבע כי תדירות הנהיגה לא ידועה למאשימה, ומשכך יש להעדיף את הפרשנות המקלה עם הנאשם ולקבוע כי בכל אישום, נעברה עבירה אחת ובודדת של נהיגה בזמן פסילה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/4) וטען כי מתחם העונש ההולם בגין התיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר לבין עשרה חודשי מאסר וכי בתיק המצורף המתחם נע בין מאסר צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בודדים. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם יליד 1971 אב לשלושה ללא עבר פלילי. עוד נטען, כי הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים ומצב רפואי ירוד. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וצירף תיק תעבורה נוסף כדי לנקות שולחן, ובכך חסך עדות של מעל 22 עדים, וזמן שיפוטי יקר. עוד נטען כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. לאור מצבו הבריאותי של הנאשם והעדר עבר פלילי, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם קרוב לרף התחתון של המתחמים שהוצעו. לגבי פסילת רישיון הנהיגה, נטען כי יש להסתפק בפסילה דומה לזו שהוטלה בתיק נשוא המאסר המותנה. עוד ביקש ב"כ הנאשם לא להטיל על הנאשם עונש של קנס או רכיב כלכלי אחר בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ומאחר ולא נגרם נזק כלכלי במעשי הנאשם. לגבי המאסר המותנה ביקש ב"כ הנאשם כי לכל הפחות הוא יוטל בחופף וזאת בשים לב לעובדה שהנאשם נתון המעצר תקופה לא מבוטלת.

דברי הנאשם:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, תיאר כי התחיל טיפול בשב"ס, תיאר כי הוא אב לילדים וכי מצבו אילץ אותו לבצע את העבירות.

דין והכרעה:

אומנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות פליליות ותעבורתיות, אך מסכימה אני עם ב"כ הצדדים כי כלל העבירות בוצעו על ידי הנאשם כחלק מתוכנית עבריינית אחת, באופן דומה ובמשך תקופה, ועל כן, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם. באשר לתיק המצורף אקבע מתחם עונש הולם בנפרד.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי:

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם מגוונים. מביצוע עבירות תעבורה, אשר המרכזיות בהן הן נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תוך הסעת נוסעים בתשלום - הערכים המרכזיים שנפגעו הם שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך, אותם העמיד הנאשם בסיכון של ממש. בנוסף, ועל מנת "להכשיר" את הנהיגה הנאשם ביצע עבירות של התחזות לאדם אחר ובתחבולה התקבל לעבודה אצל מעסיקים שונים, וכאשר הרכבים בהם נהג קיבלו דו"חות הוא הסב את הדו"חות על שמו של המתלונן לו התחזה ופגע בערכים נוספים, כגון אמון הציבור במסמכים רשמיים, חופש הבחירה של אדם לו התחזה והמעסיקים שהאמינו למצגי השווא וקיבלו את הנאשם לעבודה בתור נהג מונית. מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר, נפגעו ערכים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה יפים לענייננו דברים שנאמרו ברע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2023):

"שורות רבות נכתבו על אודות החומרה המגולמת בעבירת נהיגה בזמן פסילה - עבירה המסכנת את שלום הציבור כולו; תוך ביטוי זלזול מופגן בהוראות בית המשפט. ברי כי, לא זו בלבד שמדובר בעבירה חמורה המחייבת כשלעצמה ענישה ביד קשה על מנת להעביר מסר מרתיע, אלא שנסיבות ביצוע העבירה במקרה הקונקרטי חמורות ביותר - והמבקש הוכיח כי לא ניתן להרחיקו מן הכביש אלא באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה כפי שקבע בית המשפט המחוזי".

נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם תכנן את ביצוע העבירות בקפידה וביצע אותם לאורך כמעט שנתיים, כשהוא מתחזה למתלונן תוך שימוש בצילום רישיון הנהיגה שלו. הנאשם לא הוציא רישיון נהיגה לעולם, נפסל בהליך קודם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, וחרף זאת הועסק תוך התחזות ותחבולה בחברות שונות כנהג הסעות או נהג מונית והסיע לקוחות בתשלום. אם לא די בכך, כל פעם כשרכב בו נהג קיבל דו"ח תעבורה או דו"ח בגין חניה הנאשם דאג להסב את הדו"ח על שמו של המתלונן כשהוא מתחזה אליו בפני נציגים של רשויות שונות.

התנהגות הנאשם סיכנה את שלום המשתמשים בדרך על בסיס קבוע, כאשר בהתאם לעובדות כתב האישום, הגם שתקופות מדויקות בהן עבד הנאשם בחברות שונות אינן ידועות, מדובר בהעסקה של מספר חודשים כל פעם לפחות, ובאותן תקופות הנאשם הסיע נוסעים.

במזל, הסיכון למשתמשי הדרך בכביש לא התממש, אך הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגה ברכב של מי שלא הוציא רישיון מעולם, ואשר נוהג בפסילה, הוא אדיר.

זאת ועוד, למתלונן נגרם נזק, כאשר דו"חות תעבורה שונים הוסבו על שמו, בין אם העבירות נרשמו במרשם התעבורתי שלו ובין אם נאלץ להגיש בקשות על מנת להוכיח כי אינו קשור לאותן עבירות.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, בשים לב לריבוי העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, בשיטתיות ולאורך מספר שנים, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ישנו קושי של ממש למצוא פסיקה שמתאימה לנסיבות ביצוע העבירות כפי שבוצעו על ידי הנאשם, והפסיקה בגין ביצוע עבירות של קבלת דבר בתחבולה או במרמה, בנסיבות תיק זה אינה יכולה להוות אינדיקציה למדיניות הענישה הנוהגת, כאשר העבירות העיקריות במקרה זה הן עבירות תעבורתיות שבוצעו תוך כדי עבירות התחזות ותחבולה. על כן, אפנה לפסיקה הדנה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה, אשר ממנה ניתן להקיש על מתחם הענש ההולם בנסיבות תיק זה.

· ברע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.23), המבקש הורשע בשימוש ברכב שנאסר לשימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה בזמן פסילה. יש להדגיש כי זו הייתה הפעם הרביעית שהמבקש נהג בזמן פסילה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטל עונש של 9 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו באופן שחלק הופעל בחופף וחלק במצטבר, כך שעל הנאשם נגזר עונש כולל של 14 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 36 חודשים ועונשי מאסר ופסילה על תנאי. המבקש והמשיבה הגישו ערעור לבית המשפט המחוזי, בית המשפט קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי העונש של 9 חודשים ירוצה עם תום תקופת המאסר אותו ריצה הנאשם באותה עת. כמו כן, מאסרים על תנאי הופעלו במצטבר זה לזה ולעונש שהוטל על הנאשם, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל. כמו כן בהתאם לסעיף 40א לפקודת התעבורה הורה בית המשפט המחוזי כי רישיונו של הנאשם יפסל למשך 10 שנים, אך זאת בחופף לכל פסילה אחרת שהוטלה על הנאשם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

· בעפ"ת 61668-08-23 מדינת ישראל נ' עמאר עיסא (29.1.24), המשיב הורשע בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. הנאשם צירף תיק נוסף במסגרתו הורשע בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועל 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה שנע בין 4 ל- 60 חודשים לצד ענישה נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל, הפעיל מאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר ומאסר על תנאי בן 9 חודשים בחופף, כל שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 9 חודשים בעבודות שירות. כמו כן בית המשפט הורה על 13 חודשי פסילה בפועל, והפעיל פסילות על תנאי, כך שסך הכל הוטל על הנאשם עונש של 24 חודשי פסילה בפועל וענישה נלוות. בית המשפט קיבל את הערעור, באופן שהותיר את העונש של חודשיים על כנו, על אף שסבר כי מדובר בענישה מקלה מאוד בנסיבות העניין, אך הורה כי מאסרים על תנאי יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 11 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, בית המשפט העמיד את הפסילה בפועל על 18 חודשים והפעיל במצטבר את הפסילות על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, כך שסך הכל נפסל רישיונו של הנאשם לתקופה של 29 חודשים.

· ברע"פ 1076-16 חיים כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16) המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה. המבקש נפסל מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה אך חרף האמור, המבקש נמצא נוהג ברכב בעוד הפסילה בתוקף ולמרות העובדה שתוקף רישיון הנהיגה שלו פג. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובין שנתיים לחמש שנות פסילת רישיון. בית המשפט השית על המבקש עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל עונש מאסר מותנה כך ששלושה חודשים ממנו ירוצו במצטבר כך שסה"כ הוטל על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. עוד הוטל על המבקש פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של שנתיים, הפעלת עונש פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מתיק קודם ומאסר על תנאי של 8 חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג 4524-02-23 שטרית נ' מדינת ישראל (10.8.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערערים הורשעו (פסק דין שניתן על ידי) בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה, התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית. במקרה זה דובר ב-21 אישומים במסגרתם קשרו המערערים קשר לקבל במרמה רכוש, מוצרים, שירותים וכספים מאנשים שונים, בסך כולל של ₪135,849. במקרה זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמערערים הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לאחר שהתקבל תסקיר אשר המליץ על ענישה שיקומית. ערעור שהוגש על ידי המערערים על חומרת העונש, התקבל, ומשיקולי שיקום הוחלט לחרוג ממתחם העונש ההולם ועל כן הושת על כל אחד מהמערערים הוטל עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרם. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם, כאמור סבורני כי נסיבות תיק זה שונות ולא ניתן ללמוד ממנו על מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות תיק שבפניי.

· בת"פ 35035-03-11 מדינת ישראל נ' ניעמה אבו סינה (12.7.12) הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון קבלת דבר במרמה, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף על מנת לקבל דבר במרמה. הנאשם זייף רישיון נהיגה זמני, על אף שלא ניתן היה לחדשו עקב קנסות שלא שולמו, נתפס כשהוא נוהג ברכב והציג בפני השוטרים את הרישיון המזויף. הנאשם ללא עבר פלילי, למעט עבר תעבורתי. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך ₪8,000 ופסילה למשך שנתיים. בערעור שהוגש בית המשפט המחוזי בנצרת ביטל עונש הפסילה והפחית גובה הקנס ל-3,000 ₪.

· ברע"פ 50075-05-25 רון כהן נ' מדינת ישראל (23.5.25), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע לפי הודאתו ב-44 אישומים הכוללים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התחזות לאדם אחר בכוונה להונות וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר. המשיב מכר לעשרות מתלוננים כרטיסים ומנויים פיקטיביים להופעות ולאירועי ספורט, באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק", ושלשל לכיסו למעלה מ-40,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ביחס לכל אישום המתואר בכתב האישום נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שבעה חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, ואילו ביחס לכל כתב-האישום המתחם הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל עד 36 חודשי מאסר בפועל. בית משפט קמא מצא לבכר ענישה שיקומית והשית על המשיב עונש של תשעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, צו מבחן וענישה נלווית. בערעור בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את כלל העבירות ייקבע בין 20 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, לגבי העונש העיקרי, ולצדו ייקבעו מאסר מותנה מרתיע וחייב בפיצוי הניזוקים. נקבע כי ערעור המדינה מתקבל, במובן זה שחלף עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות יישא המערער עונש מאסר בפועל בן 17 חודשים בניכוי ימי מעצרו. צו המבחן בוטל ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בת"פ 55793-11-23 מדינת ישראל נ' סהר (26.2.24) (ניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות לאדם אחר, גניבה, שימוש במסמך מזויף, זיוף סימני זיהוי של רכב, גניבה או זיוף מסמכי רכב. מדובר בשלוש אישומים של עבירות מרמה, תוך זיוף מסמכי רכב ואסמכתאות של העברות בנקאיות והתחזות לאדם אחר, כאשר במהלך מעשי הנאשם נפגעו מספר קורבנות. בנוסף, הנאשם הציג את עצמו כמי שגויס בצו 8 ונפצע במלחמת חרבות ברזל על מנת לרכוש את אמון קרבנותיו. כתוצאה מביצוע העבירות של הנאשם נגרם נזק כספי של כ-20,000 ₪ הגם שהרכוש הוחזר עם מעצרו של הנאשם. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 68661-07-23 מדינת ישראל נ' דיאב (15.9.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות התחזות כאדם אחר במטרה להונות ושימוש במסמך מזויף. הנאשם התייצב במשרד הרישוי, הציג בפני עובדת המקום תעודת זהות מזויפת הנושאת את תמונתו שלו אך את מספר זהותו של אחר, וביקש לגשת למבחן תיאוריה בשם האחר. הדבר עורר את חשדה של עובדת המקום אשר התקשרה למשטרה. שוטר שהגיע למקום ביקש מהנאשם להזדהות ואף בפניו הציג הנאשם את עצמו כאחר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין שנת מאסר, לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר לעבירות התעבורה נלוו גם עבירות פליליות, את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל לצד פסילה בפועל שמתחם שלה נע בין 12 ל-48 חודשים וענישה נלוות. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף:

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם נהג ברכב הסעות בשכר ונעצר על ידי שוטרים שהבחינו בו מבצע עבירות תנועה. הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך, אותם העמיד הנאשם בסיכון עת שנהג ברכב הסעות בשכר, כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ובזמן פסילה. מדובר בביצוע עבירה מתוכננת, כאשר הנאשם בודע כי הוא פסול מנהיגה ולעולם לא הוציא רישיון נהיגה, שב לנהוג ברכב הסעות והעמיד בסיכון את עצמו ואת משתמשי הדרך האחרים. גם אם לא נגרם נזק בפועל ממעשי הנאשם, פוטנציאל הנזק, כאשר רכב הסעות נהוג על ידי מי שאינו מורשה לנהיגה הוא עצום ויכול להיות אף קטלני. על כן אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. הפסיקה אליה הפניתי לעיל היא רלוונטית גם במקרה זה וניתן ללמוד ממנה על מדיניות הענישה הנוהגת. על כן אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל צד פסילה בפועל שהמתחם שלה נע בין 6 ל-20 חודשים וענישה נלוות. חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, ונטילת האחריות על מעשיו. הודאתו של הנאשם חסכה עדותם של עדים רבים וזמן שיפוטי. עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם בחר לצרף תיק נוסף ולנקות שולחן. כן שקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם כעולה ממסמכים שהוגשו, את העובדה כי הוא אב לשלושה, אשר מתמודד עם קשיים כלכליים, כעולה מטיעוני ב"כ.

אומנם אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות פליליות, אך לחובתו 15 הרשעות קודמות בגין עבירות תעבורה כאשר מתוכן 6 הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה, 4 הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות נוספות, ובעבר הוא ריצה מאסרים ממושכים בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות תעבורתיות פעם אחר פעם. יש לציין כי את העבירות מושא התיק המצורף ביצע הנאשם חודשים ספורים לאחר שניתן גזר דין בעניינו על ידי כבוד השופט דויד, שם הוטל עליו עונש מאסר, מאסר על תנאי, פסילה ופסילה על תנאי.

מדובר בנאשם שהוא רצידיביסט תעבורתי, כאשר הפעם הגדיל וביצע עבירות תעבורה תוך ביצוע עבירות פליליות על מנת לטשטש את העובדה כי אין ברשותו רישיון נהיגה והוא פסול מלקבל רישיון נהיגה.

הטענה של המאשימה כי יש לשלול מהנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות בהתאם לסעיף 40א לפקודת התעבורה אינה יכולה להתקבל כי הסעיף אינו רלוונטי בענייננו. סעיף 40א לפקודת התעבורה דן בשתי סיטואציות בהן בית המשפט יפסול נאשם לצמיתות:

סעיף 40 א (א) (2): "נפסל אדם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פסקה (1), והוא הורשע על עבירה מהעבירות המנויות בפסקה האמורה שעבר בתקופה שממועד פסילת הרישיון ועד שנתיים לאחר שחודש, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות".

הנאשם בעבר לא נפסל מלהחזיק רישיון נהיגה ל- 10 שנים בהתאם לסעיף 40א(א)(1).

סעיף 40א(ב)(3): "נפסל אדם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פסקה (2), והוא הורשע שלוש פעמים על עבירה מהעבירות המנויות בתוספת העשירית שעבר בתקופה שממועד פסילת הרישיון ועד חמש שנים לאחר שחודש, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לצמיתות".

הנאשם בעבר לא נפסל מלהחזיק רישיון נהיגה לפי סעיף 40א(ב)(2) כמו גם הוא לא הורשע שלוש פעמים בתקופה הקבועה בחוק בעבירות המנויות בתוספת העשירית (ראה להשוואה רע"פ 5062/20 מדינת ישראל נ' עודה (27.4.21)).

לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונש כולל כדלקמן:

1. מאסר בפועל בן 24 חודשים מיום מעצרו של הנאשם מתאריך 18.3.25.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 9 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק תעבורה (שלום-חיפה) פ"ל 7184-04-22 וזאת במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שעל הנאשם לרצות עונש של 33 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם מתאריך 18.3.25.

3. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ויורשע בגינה.

4. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות לאדם אחר, קבלת דבר בתחבולה או שימוש במסך מזויף, ויורשע בגינה.

5. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 36 חודשי מיום שחרורו של הנאשם במצטבר לכל עונש פסילה שהוטל על הנאשם בתיקים אחרים. נרשמה הצהרתו של הנאשם כי אין ברשותו רישיון נהיגה ועל כן אני פוטרת אותו מחובת הפקדה.

6. אני מורה על הפעלת פסילה בת 12 חודשים שהוטלה על הנאשם בתיק תעבורה (שלום-חיפה) פ"ל 7184-04-22 במצטבר לפסילה שהוטלה על הנאשם בתיק זה, כך שסך הכל הפסילה היא למשך 48 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל על הנאשם.

7. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה, ויורשע בגינה.

בשים לב לתוקפת המאסר שהוטלה על הנאשם לא מצאתי מקום להטיל עליו עונש של קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, במעמד הצדדים.